

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., za ktorú koná jej konateľ advokát doc. JUDr. B., PhD., proti povinnému **Š. K.**, bývajúcemu v D., **o vymoženie 289,48 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 22 Er 655/2009, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. augusta 2013, sp. zn. 2 CoE 118/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 29. júna 2012, č. k. 22 Er 655/2009-20 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia náhradu trov exekúcie v sume 76,- €.

Uvedené uznesenie súdu prvého stupňa napadla oprávnená odvolaním, ktoré bolo súdu doručené 24. júla 2012.

Procesným úkonom doručeným súdu prvého stupňa 10. augusta 2012 oprávnená navrhla, aby konanie bolo prerušené „podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ“; týmto úkonom zároveň doplnila argumentáciu obsiahnutú v odvolaní. Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že považuje za potrebné, aby Súdny dvor Európskej únie podal výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením z 23. augusta 2013, sp. zn. 2 CoE 118/2013 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť s výnimkou, ak osobitný zákon neustanovuje inak, pričom takýmto zákonom je len zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorého použitie v danom prípade neprichádza do úvahy. Otázky, ktoré mal podľa názoru odvolateľky posúdiť Súdny dvor Európskej únie, považoval odvolací súd za irelevantné a nepodstatné, lebo v konaní nebolo aplikované právo Európskej únie, ale priamo ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny dôvod na prerušenie konania. Uznesenie súdu prvého stupňa o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení zrušil z dôvodu, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Proti výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie. Uviedla, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a je nepreskúmateľné. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý

nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie vecí vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 23. augusta 2013, sp. zn. 2 CoE 118/2013, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p., na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p., krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. augusta 2013, sp. zn. 2 CoE 118/2013 zastavil bez toho, aby bola preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. januára 2014

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Poliačiková